

tion i boligbeskatningen ville vanskeliggøre tilpasningen af vores øvrige skatter og afgifter – og det er en stor opgave, vi har foran os – til EF's indre marked.«

Jeg må stadig erklære mig enig i den politik, som Det Konservative Folkeparti dengang stod for.

Så vil jeg gerne lige sige til hr. Peter Brixtofte, at det er en meget besynderlig argumentation, der kommer fra hr. Brixtofte omkring disse forhold. I dag hørte jeg hr. Peter Brixtofte i morgenradioen. Han talte om de økonomer, som udtalte sig imod hr. Peter Brixtoftes nuværende standpunkt om lejeværdibeskatningens afskaffelse, og så sagde hr. Peter Brixtofte, at det ikke er det private forbrug, der er nogen som helst problemer i. Det er det offentlige forbrug. Og jeg citerer:

»Jamen det gør jo ikke noget, bare det offentlige forbrug bliver sat kraftigt ned, for det er det, der er brug for.«

Senere i dag er hr. Peter Brixtofte af Ritzau refereret for at sige:

»Regeringen skal tage pænt imod kommunerne og give dem, hvad de forlanger, når de kommunale forhandlere på fredag mødes.«

Det handler altså om større offentlige udgifter.

Jeg har en mistanke om, at noget af den finansiering, som der tales om, er den finansiering, som det i denne regering er forbudt at bruge til andre aktiviteter, nemlig den, der kommer af, at passive kommer i aktiv beskæftigelse, for dermed sparer vi dagpenge og kontanthjælp. Sådanne besparelser kan ikke bruges til andre og nye udgifter, i hvert fald ikke, hvis man vil være ansvarlig i den nuværende situation.

Så skal jeg sige, at jeg så hr. Anders Fogh Rasmussen i tv i går, og begrundelsen for, at der ikke var sket noget i 1980'erne på det område, blev gjort til, at Det Radikale Venstre havde forhindret det. Det Radikale Venstre var jo støtteparti for Schlüterregeringerne. I dag kan jeg se i Ritzau – det er jo nok mere sanddru – at det er 20 års erfaring i Folketinget, der har fået hr. Anders Fogh Rasmussen til at skifte standpunkt. Ja, Venstre ved man, hvor man har!

Hvad angår sammenhængen mellem betalingsbalanceoverskuddet, det offentlige forbrug og det private forbrug, som hr. Peter Brixtofte og jeg har diskuteret tidligere i dag, skal jeg nøjes med at henvise til vismændenes rapport fra i dag, som jeg har haft tid til at skimme i mellemtiden. Der har hr. Peter Brixtofte en

sanddru forklaring på, hvordan den sammenhæng er. Den er i hvert fald ikke, som hr. Peter Brixtofte foregiver at mene den er.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Det bliver også lidt spredte bemærkninger, for at nu ikke noget skal være usagt og ikke noget forkert være ukommenteret.

Jeg har sagt det et par gange, men jeg vil gerne gentage det: Denne regering har ikke arbejdet med og vil ikke arbejde med planer om nye boligskatter. Vi har ikke foreslået det, og det vil ikke blive foreslået.

Boligbeskatningen, forstået som lejeværdi og ejendomsskatter, er ikke i de sidste 15 år steget i andel af befolkningens indkomster eller i andel af nationalindkomsten. Og det er jo én god grund til, at det ikke er en fornuftig prioritering at sige, at det lige præcis er de skatter, der skal lettes, hvis man i øvrigt kan blive enige om, hvor pengene skal komme fra.

Nu ved jeg jo godt, at her er jeg ikke enig med fru Mimi Jakobsen – det er en 24 år gammel skade – og der er utvivlsomt mange mennesker, der også efter denne debat vil være enig i, at det kunne være rart at undvære den skat. Jeg synes, det i debatten i og for sig har været hæderværdigt, at fru Mimi Jakobsen modsat sine dagsordensallierede så ærligt har vedkendt sig, at man må sætte trækprocenterne i vejret for at betale for festen.

Det bytte, den lavere lejeværdi, den højere trækprocent, er vel i grunden, hvad vi to altid har været og stadig er uenige om klogskaben i. Jeg mener, det vigtigste er, når og hvis man kan finansiere det, at sætte trækprocenterne ned for dem, der kun tjener en ringe løn. Det skal kunne betale sig endnu bedre at knokle. Det er klog og retfærdig skattepolitik.

Så var der en diskussion på et tidspunkt om, hvad det egentlig var, man oprindeligt havde ment også fra CD's side omkring rentefradraget, hvis man nu skulle fjerne lejeværdien. Og dér er det måske gledet ud af erindringen hos andre – jeg har i hvert fald ikke hørt nogen, der har nævnt det – at der blev faktisk lavet et meget bredt politisk forlig i den smalle Hartlingregerings tid inkluderet CD, Hartlingregeringen, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, og jeg tror også Det Konservative Folkeparti, om, at man over en længere årrække skulle afvikle både rentefradraget og lejeværdien. Det aftalte man med hinanden. Men der skete bare aldrig mere i sagen, og sådan går det sikkert også nok